

INTERVJU

DARIO ŠIMIĆ

SPORTSKI DIREKTOR KARLOVCA O NOVOJ DUŽNOSTI NA MEKUŠANSKOM POLJU, S POGLEDOM NA DINAMO I REPREZENTACIJU

U HRVATSKOJ SU IGRACI VECINOM PONIZENI!

Robert Matteoni

Nakon više od 20 godina uživa prvi pravi godišnji odmor i ljetne radosti. U Novalji, gdje su roditelji još prije 1990. godine kupili apartman, a on kasnije "prislonio" još jedan, obitelj Šimić ima logorovanje. Tri su generacije, roditelji i sinovi, unuci, zajedno vrlo često.

- Ovdje je stvarno super i sretni smo zbog naše djece što smo pronašli ovaj kutak za osvježanje - kaže nam Dario Šimić, okružen s tri sina koji su, svaki na svoj način, izražavali nezadovoljstvo očevom dekoncentracijom zbog intervjua. Napokon im je otac riješen brige za trening, prijevremeni ljetni odlazak na pripreme, čemu sada novinari....

- Čudno mi je malo, moram priznati. Nakon što sam 20-ak godina bio našpanan jer je početak ljeta, kad je najljepše, značio i skori početak treninga, ova mi nirvana još nije slegla. Nisam navikao da nema pritiska, da cijeli dan budem sa djecom...

A i sa suprugom nije lako?

- Ha, ha, svaki muškarac ima svoju priču. Moja je super, složno funkcioniramo već 15 godina.

Je li lako bez fizičkih aktivnosti?

- Ne treniram i uhvatio sam se u trenutku nervoze

Šimić i Jurić s kolegama iz Slovenije Stefanovićem te čelnikom FIFPro, Theo Van Seggelekom

što sam bez napora. Istina je da dosta plivam, bacim se i na haki, malo tenisa. Za sada nisam nabacao kilograme i iskreno se nadam da neću.

Moje je ipak nogomet

Sada više trenirate glavu, nije lako voditi biznis koji ste se upustili s obitelji?

- Ide to, brat Josip je potpuno zaronio u operativu, majka i otac već od prije brinu, naravno uz pomoć kvalitetnih kadrova koji su zaduženi kako za Aquavivu tako i za Vivas kavu i kafiće. Moj je moto oduvijek bio da posao moraju voditi vrhunski stručnjaci.

Dojam je da ste ipak vi bliži nogometnom biznisu?

- Pa je, to je točno. Posao, ponavljam, vode brat i obitelj, ja se pak želim baviti nogometom. Ipak je to moj život, od kad sam prvi put otišao na trening, do danas kada sam u prvoj godini umirovljenja, strast je ista. Zato mi je posve normalno da ću nastaviti s nogometom.

Kakav je plan?

- Upisao sam trenersku Akademiju i završio za B i sada idem dalje za A licencu, nakon čega slijedi učenje za pro-licencu.

Hiper je produkcija trenera u Hrvatskoj?

- Moglo bi se reći da ih je više nego što je trenutno potrebno, ali držim da je podizanje kvalitete struke, za što je uvjet obrazovanje, od velike važnosti za HR nogomet.

Problem koji naziremo u kategoriji bivših reprezentativnih igrača jest što bi svi radili u velikim klubovima, to jest Dinamu i Hajduku. Tako će teško ostatak HNL-a naprijed?

- To je objektivno problem, kao i određeno nestrpljenje koje se među nama primjećuje. Trebalo bi napredovati postupno, krenuti od nižih razina i kategorija i svladati zanatski dio posla. Jedno je biti igrač, ma kako velik bio, a drugo trener.

Gdje sebe vidite u tom putu?

- Nisam još definirao svoj put, tražim se jer tek sam prestao igrati, ali to vrijeme koristim za školovanje. Vrijeme će mi dati odgovore. Siguran sam da neću

NE ZANIMAJU ME TE PREDRASUDE, KAO ŠTO ČU JA SADA PRIČATI O PLACAMA NASIH IGRACA. MISLIM DA JE MOJ RIJEŠEN STATUS SAMO PLUS U POSLU

VANI SU OSTALI ZATEČENI PRIMJERIMA IZ HRVATSKE

Bili ste dva dana u Grčkoj na zasjedanje FIFPro?

- Sjajno iskustvo i veliki poticaj za našu Udruhu! Mi smo prije svega bili u Sloveniji, kod Dejana Stefanovića, koji je bivši igrač i sada pravnik koji vodi tamošnji sindikat, ali je zadužen i za Istočnu Europu. Stekli smo status promatrača zajedno s Češkom, BiH, Slovačkom i Maltom, a za dvije godine očekujemo stalno članstvo. U međuvremenu imamo svu podršku FIFPro, snažne asocijacije svih svjetskih nogometnih sindikata. FIFPro ima 50 članica i iznimno je moćan partner FIFA-e i UEFA-e koji su ih potpisom protokola priznali legitimnim institucijama. To je važno jer tako daje input svim nacionalnim savezima. O kojoj se snazi govori dovoljno vam govori da je jedan od odvjetnika Udruge

čovjek koji je zastupao Bosmanna u slučaju koji je promijenio svijet nogometaša i transfera. Problema ima svugdje?

- To je točno, ali na dvodnevnom zasjedanju u Ateni, kada je Mario Jurić iznio se probleme koje imamo u Hrvatskoj, čelnici FIFPro ostali su nemalo iznenađeni. Mislili su da imamo probleme kao i mnogi drugi, pogotovo iz tranzicijskih zemalja, ali nisu očekivali primjere koje smo navodili. Zato su se i najavili da će obići Hrvatsku.

FIFPro, kazali ste, već pruža podršku, što to znači?

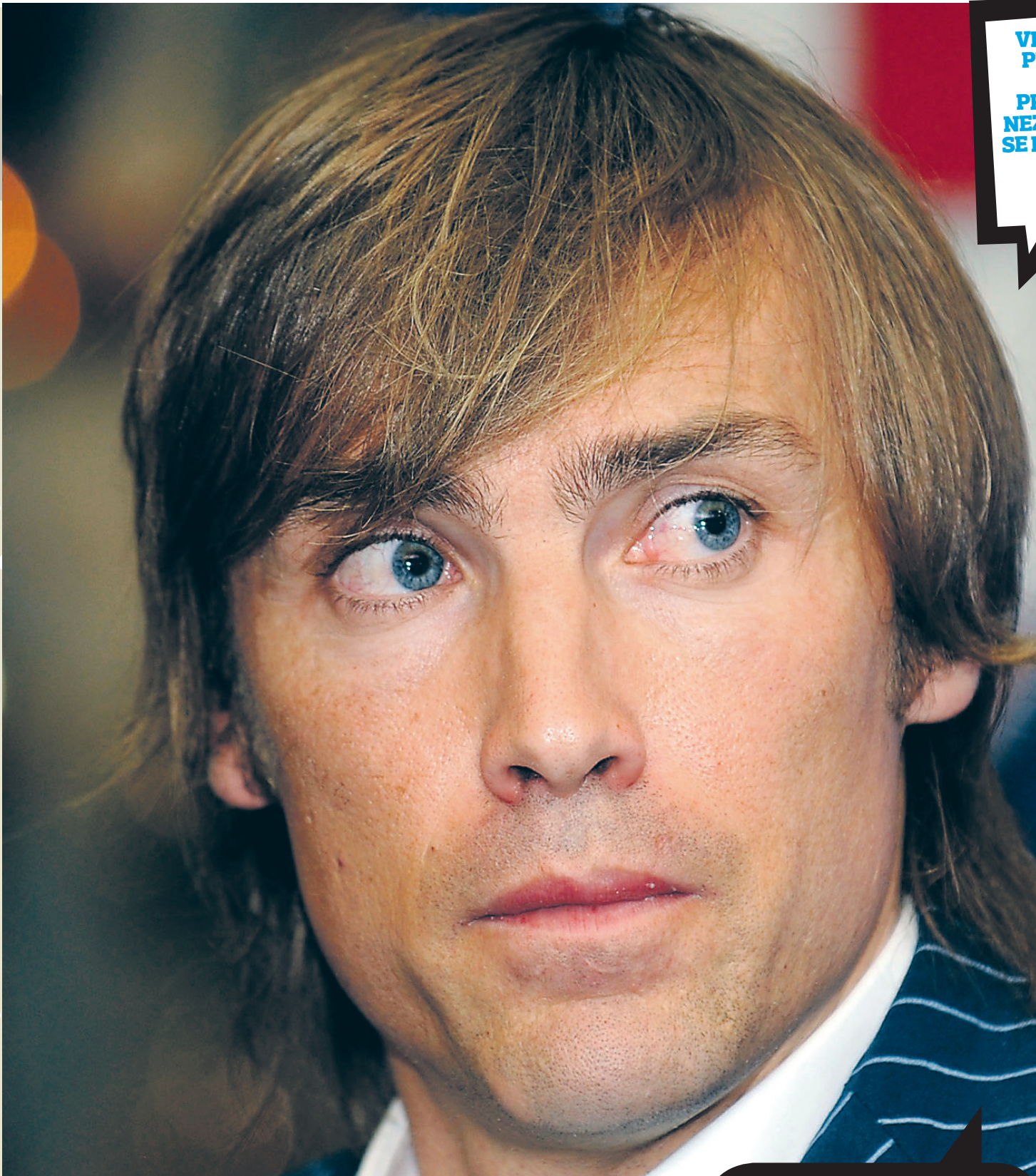
- Njihovi odvjetnički timovi su sjajni

i iskusni, sada već stavljaju svoje potencijale i nama na uslugu. Kako budemo napredovali u statusu unutar FIFPro tako će nam rasti dotacija za naše aktivnosti.

Na zasjedanju je bilo i drugih zanimljivih aktualnih tematika?

- Govorilo se o pošasti kladenja, koje je prepoznato kao izuzetno veliki rizik za nogometni sport. Pogotovo kada se događa da igrači ne dobivaju redovno primanja, rizik je veći i prijeti urušavanju sustava. FIFA i UEFA su odredili "zero tolerance", nultu stopu tolerancije toj devijantnosti,

DRAGO SOPOTA / CROPIX

VELIKA VEĆINA
PREŽIVLJAVA I
ČESTO JE
PRIMORANA NA
NEZAKONIT NAČIN
SE PODČINITI VOLJI
MOĆNIKA
KLUBOVA I
INSTITUCIJA

UEFA-e koje imaju potpisane protokole sa sindikalnim institucijama, a time su obavezni djelovati i nacionalni savezi. Moram reći još nešto. Predrasude su da nogometaši žive u Hrvatskoj neku rajsku situaciju u odnosu na druge radnike.

Mala manjina igrača zarađuje ozbiljan novac, ali velika većina preživljava i često je primorana na nezakonit način se podčiniti volji moćnika klubova i institucija. Mi želimo na pošten način to promijeniti, ukazati da su igrači zaslužili primjereniji status. Dakako, svjesni smo svi da u zemlji vlada kriza, teško je osigurati novac za nogomet, ali našim ćemo i preventivnim djelovanjem utjecati na veću odgovornost uprava kad potpisuju ugovore i način kako ih ispunjavaju.

Kako to konkretno izgleda još se ne nazire?

- Mi smo zasad konkretno reagirali u slučaju Varteksa kako bismo ukazali na nepravdu prema javno oblačenim igračima, koji su mjesecima bez kune prihoda odlučili prekinuti svoju agoniju. Ispalo je da su oni nešto krivi, a ne oni koji su do toga doveli. Naravno, mi ćemo svim članovima pružiti pravnu pomoć i zaštitu, ali ćemo se boriti za "pravila igre" kojima ćemo preventivno djelovati da do takvih situacija ne dođe. Primjerice, inzistirat ćemo na ubrzanju arbitraža, sudjelovanju naših ljudi u istima. Ne može se dogoditi da preko ljeta Arbitražna komisija, kad je najpotrebnija, jednostavno ne radi. Što će igraču odluka da je slobodan u listopadu, ako prijelazni rok traje do 31. kolovoza!?

Najteže u Varaždinu i Šibeniku

Problem je ako svi odu na arbitražu i klubovi ostanu bez igrača. Ili, kamo će svi ti igrači ako je u svim klubovima slično financijsko stanje neimaštine?

- Sve je to OK, ali igrači će imati pravo odlučivati što hoće. Oni moraju imati pravo glasa u nogometnoj obitelji, a ne da ispada kako oni kao ključni akteri imaju najmanje pravo utjecati na pravila. Dakle, klub koji ne plaća ne može uvjetovati igraču što može ili ne može činiti, kad i kako. Ako igrač ne ispunjava ugovorne obaveze onda treba snositi sankcije, ali ako klub ne ispunjava te obaveze onda i ta strana mora imati konzekvence. Ako igrač prihvati da igra u takvim uvjetima kad nema primanja, to će biti njegov izbor.

Po klubovima će biti na sto muka?

- Obišli smo Osijek, Cibaližu, Lučko, Varteks, Karlovac, Inter, svugdje smo dobro primljeni, dopušteni su nam razgovori s igračima u klupskim prostorijama. Recimo, sa Špeharom iz Osijeka, Pernarom iz Cibaliže, čovjek odmah osjeti kooperativnost jer znaju da se borimo za ispravnu stvar od koje, u konačnici, klubovi i nogomet imaju koristi. Red svima odgovara osim onima koji love u mutnom.

Hajduk je prisilio igrače na smanjenje ugovora?

- Mi smo iskazali solidarnost prema onima koji su se našli na udaru Uprave zbog smanjenja ugovora, zasad nismo mogli više. S predsjednikom Malešom, koji iskazuje manire biznis menadžera, ubrzo ćemo se naći i inicirati dijalog. Upravo je dijalog ključna riječ, dakle zajedničkim razgovorom vidjeti kako uspostaviti što bolji odnos i suradnju. Naravno, mi ćemo posebno kod svih klubova inzistirati na činjenici da nitko ne može igrača maltretirati i prijetiti mu da treći u pet ujutro šumom, a u pet popodne drumom po najvećem suncu zato što želi da mu se ispoštuju potpisani ugovori. To je klasični mobbing, a u našim klubovima ima ih u raznim verzijama. Svako nakaradno djelovanje protiv igrača, u konačnici, podložno je i kaznenim procesima.

Gdje je najviše problema po vašim saznanjima?

- Ima ih u većem broju klubova, prosjek neplaćanja igrača je 4-5 mjeseci. Možda je najteže u Varaždinu, pa Šibeniku, no ponavljam, problem je sistemski i tako ćemo ga morati rješavati. Drago mi je da sam naišao na želju svih za suradnju, možemo se ne slagati u rješenjima, ali vidim da svi iskazuju volju da se uvede reda.

MI IMAMO PODRŠKU
VEĆINE IGRAČA, PA
AKO NETKO NEĆE NA
LIJEPA NAČIN
PRIHVATITI
SURADNJU, ONDA
IMA DRUGIH VIDOVA
PRITISAKA

biti menadžer, to nikako ne bih mogao raditi, a sad hoću li biti trener, sportski direktor ili nešto treće, vidjet ćemo.

Eto, nakon ovog uvoda, predimo na konkretne akcije. U nogometu ste profunkcionirali na neočekivan način, kao vođa sindikalnog udruživanja nogometa. Što vas je motiviralo na taj rad?

- Loš položaj hrvatskog nogometaša, što se po meni negativno reflektira i na nogomet. Igrao sam nogomet od malih nogu, upoznao sve razine statusa. U Hrvatskoj su igrači većinom poniženi kao profesija.

Imamo 250 članova

Mogli bismo kazati da je vama, koji ste se obogatili nogometom, lako to govoriti?

- Ne zanimaju me te predrasude, kao što ću ja sada pričati o plaćama naših igrača. Mislim da je moj riješen egzistencijalni status samo plus u ovom poslu. Kad nešto radim, dajem sve što mogu, tako će biti i u borbi za prava igrača.

Kako je zapravo krenula ta vaša priča?

- Motalo mi se to po glavi već prije, o tome sam znao razgovarati s kolegom Butinom, a kad se pojavio Mario Jurić, odlučan da inicira sindikalno udruživanje, rekoh sebi "to je to". Mario je začetnik ideje i zajedno smo krenuli u osnivanje Udruge kojoj je on sad tajnik, a ja predsjednik.

Je li bilo problema, to je ipak nešto novo kod

nas?

- Uvijek kod nas ima problema, u svemu. Naišli smo na niz caka na koje, kao bivši igrači, nismo navikli. Mi smo se, primjerice, suočili s problemom imena, da ne govorim kako nismo mogli dobiti sindikalni status. Naposljetku smo uspjeli Udruzi dati sindikalni prizvuk kroz ime Nogometni sindikat.

Za prvih šest mjeseci uveli ste besplatno članstvo, od čega će Udruga živjeti?

- Točno, moramo tek postati netko da bismo stekli legitimitet kod naših članova. Za sada ih je 250, a očekujemo da nam se osim prvoligaških igrača ubuduće pridruže i oni iz nižih razina, stipendisti, pa treneri i svaki onaj koji želi da udruga štiti njegove interese. Što se tiče financiranja, osim članarina od 50 kuna mjesečno, očekujemo dotacije i sponzore.

Strahujete li od opstrukcija, primjerice klubova, saveza i slično?

- Ne strahujemo od ičega, ali računamo na moguće probleme kad počnemo konkretizirati akcije. Za sada je sve na razgovorima sa Zorislavom Srebrićem u HNS-u, Josipom Čopom u HOO-u, Brankom Laljkom u Udruzi HNL-a, kao i u obilasku klubova, sve bilo na razini. Pozitivan doček je dobar znak iako, ponavljam, kad budemo tražili neke konkretne poteze, tada ćemo vidjeti kolika je iskrena spremnost prihvatanja Nogometnog sindikata.

Kad biste osjetili opstrukciju...?

što izaziva i prve negativne posljedice. Upoznati smo sa slučajem igrača Vukašina Poleksića kojeg je UEFA kaznila dvogodišnjom zabranom igranja samo zato jer nije prijavio da mu je neki čovjek na ulici (!) ponudio lažiranje utakmice za potrebe kladioničkih malverzacija! FIFPro ga je zaštitio jer se pokazalo da i nije napravio neku pogrešku. Potresno je bilo vidjeti i snimku Nikole Nikezićia kojeg su u Rusiji htjeli otjerati bez plaćanja, a da bi raskinuo ugovor došli su mu dva naoružana lika i natjerali na potpis raskida. Snimku imate na YouToubu. FIFPro je reagirao i uspio igraču osigurati ispunjenje obaveza.

PODRŠKA REPREZENTATIVACA

Vi ste najavili razgovore s reprezentativcima, koji žive u središnjim europskim uvjetima?

- Jesam i to zbog njihove podrške. Dat ćemo im status počasnih članova i zamoliti ih da kao ljudi koji su napravili uspješnu karijeru, iskažu solidarnost s kolegama koji žive na rubu preživljavanja u Hrvatskoj. Njihova podrška nam je potrebna kako bismo senzibilizirali javnost da prihvati saznanje da u HR nogometu ima puno nepravdi prema igračima, a koje se prikrivaju i tako da ih se blati i proglašuje nezasićenim materijalistima dok tzv. obični ljudi šute i rade iako isto ne primaju plaću.

HNL je, dakle, u problemima?

- Treba se posegnuti za radikalnim zahvatima. Mi moramo težiti idejama Europe, naravno u našoj dimenziji. Smanjenje kluba je dobar potez, ali ima tu još puno posla. Novac? Nije sve u novcu. HNL mora postati kvalitetan proizvod, vidjet ćete da će se onda lakše i bolje prodavati.

Štimac je abdicirao u borbi za vrh HNS-a?

- Pokazao se gospodinom. Sada kad je sve naoko jasnije nadam se da će se svi početi baviti nogometom. Očekujem projekte i rad, a ne samo priče i afere.